ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 3ης Μαΐου 1989

για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τα τρόφιμα που προορίζονται για ειδική διατροφή

(89/398/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 100 Α,

την πρόταση της Επιτροπής (1),

Σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (2),

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (3),

Εκτιμώντας:

ότι η οδηγία 77/94/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 1976 περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τα τρόφιμα που προορίζονται για ειδική διατροφή (4), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 85/7/ΕΟΚ (5), έχει τροποποιηθεί πολλές φορές· ότι, επ' ευκαιρία νέων τροποποιήσεων θα πρέπει, για λόγους σαφήνειας, να αναμορφωθεί η εν λόγω οδηγία·

ότι στην έκδοση της οδηγίας 77/94/ΕΟΚ έδωσε λαβή το γεγονός ότι οι διαφορές μεταξύ των εθνικών νομοθεσιών σχετικά με τα τρόφιμα που προορίζονται για ειδική διατροφή εμπόδιζαν την ελεύθερη κυκλοφορία τους, μπορούσαν να δημιουργήσουν άνισους όρους ανταγωνισμού και είχαν, συνεπώς, άμεση επίπτωση στη δημιουργία και τη λειτουργία της κοινής αγοράς·

ότι η προσέγγιση των εθνικών νομοθεσιών προϋπέθετε, σε πρώτο στάδιο, τη διατύπωση ενός κοινού ορισμού, τον καθορισμό μέτρων κατάλληλων για την προστασία του καταναλωτή από τυχόν εξαπάτησή του όσον αφορά τη φύση των εν λόγω προϊόντων καθώς και τη θέσπιση κανόνων σχετικά με την επισήμανση των προϊόντων αυτών·

ότι τα προϊόντα που αναφέρει η παρούσα οδηγία είναι τρόφιμα των οποίων η σύνθεση και παρασκευή πρέπει να έχουν μελετηθεί ειδικά ώστε να ανταποκρίνονται στις ειδικές ανάγκες διατροφής των ατόμων για τα οποία κυρίως προορίζονται· ότι είναι συνεπώς δυνατόν να απαιτηθεί πρόβλεψη παρεκκλίσεων από τις γενικές ή ειδικές διατάξεις που ισχύουν για τα τρόφιμα ώστε να επιτυγχάνεται ο σκοπός της ειδικής διατροφής·

ότι ως προς τα τρόφιμα που προορίζονται για ειδική διατροφή και που διέπονται από ειδικές διατάξεις, μπορεί να διεξαχθεί αποτελεσματικός έλεγχος βάσει των γενικών κανόνων που διέπουν τον έλεγχο όλων των τροφίμων, δεν συμβαίνει όμως πάντα το ίδιο με τα τρόφιμα για τα οποία δεν προβλέπονται παρόμοιες ειδικές διατάξεις·

ότι πράγματι, στην τελευταία αυτή περίπτωση, οι υπηρεσίες ελέγχου, με τα συνήθη μέσα που διαθέτουν, ενδέχεται σε ορισμένες περιπτώσεις να μην μπορούν να ελέγχουν κατά πόσο το εν λόγω τρόφιμο έχει πράγματι τις ειδικές θρεπτικές ιδιότητες που του αποδίδονται· ότι, κατά συνέπεια, πρέπει να προβλεφθεί πως, αν παραστεί ανάγκη, ο υπεύθυνος για τη διάθεση του εν λόγω τροφίμου στην αγορά θα επικουρεί την υπηρεσία ελέγχου στην άσκηση των καθηκόντων της·

ότι η μέχρι τούδε ανάπτυξη των κοινοτικών κανόνων για τα πρόσθετα δεν επιτρέπει να θεσπιστούν, στα πλαίσια της παρούσας οδηγίας, διατάξεις για τη χρήση πρόσθετων στα τρόφιμα ειδικής διατροφής τα οποία δεν ανήκουν σε μία από τις ομάδες που αναφέρονται στο παράρτημα Ι· ότι θα πρέπει ως εκ τούτου να επανεξεταστεί τα θέμα αυτό σε εύθετο χρόνο·

ότι η εκπόνηση ειδικών οδηγιών, με τις οποίες θα τίθεται σε εφαρμογή οι βασικές αρχές της κοινοτικής ρυθμίσεως καθώς και οι τροποποιήσεις τους, αποτελούν εκτελεστικά μέτρα τεχνικής φύσεως· ότι, για να απλοποιηθεί και να επιταχυνθεί η διαδικασία, η θέσπιση των μέτρων αυτών θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή·

ότι σε όλες τις περιπτώσεις στις οποίες το Συμβούλιο αναθέτει στην Επιτροπή αρμοδιότητες για την εκτέλεση κανόνων που έχουν θεσπισθεί στον τομέα των τροφίμων που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση, θα πρέπει να προβλέπεται μια διαδικασία που να καθιερώνει στενή συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής στα πλαίσια της μόνιμης επιτροπής τροφίμων, που έχει συσταθεί με την απόφαση 69/414/ΕΟΚ (6)·

ότι η παρούσα οδηγία δεν θίγει τις προθεσμίες εντός των οποίων τα κράτη μέλη πρέπει να συμμορφωθούν με την οδηγία 77/94/ΕΟΚ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

1. Η παρούσα οδηγία αφορά τα τρόφιμα που προορίζονται για ειδική διατροφή.

(1) ΕΕ αριθ. C 124 της 23. 5 . 1986, σ. 7 και ΕΕ αριθ. C 161 της 19. 6. 1987, σ. 12.
(2) ΕΕ αριθ. C 99 της 13. 4. 1987, σ. 54 και ΕΕ αριθ. C 120 της 16. 5. 1989.
(3) ΕΕ αριθ. C 328 της 22. 12. 1986, σ. 9.
(4) ΕΕ αριθ. L 26 της 31. 1. 1977, σ. 55.
(5) ΕΕ αριθ. L 2 της 3. 1. 1985, σ. 22.
(6) ΕΕ αριθ. L 291 της 19. 11. 1969, σ. 9.

2. α) Τα τρόφιμα που προορίζονται για ειδική διατροφή είναι τρόφιμα τα οποία λόγω της ειδικής σύνθεσής τους ή της ειδικής επεξεργασίας κατά την παρασκευή τους διακρίνονται σαφώς από τα τρόφιμα συνήθους κατανάλωσης, ανταποκρίνονται στο δηλούμενο θρεπτικό προορισμό τους και κατά τη διάθεσή τους στο εμπόριο δηλώνεται ότι επιτελούν τον προορισμό αυτόν·

β) ως ειδική διατροφή νοείται εκείνη που ανταποκρίνεται στις ειδικές ανάγκες διατροφής:

i) ορισμένων κατηγοριών ατόμων των οποίων έχει διαταραχθεί η πεπτική λειτουργία ή ο μεταβολισμός, ή

ii) ορισμένων κατηγοριών ατόμων που βρίσκονται σε ειδική κατάσταση της φυσιολογίας τους και που μπορούν επομένως να ωφεληθούν ιδιαίτερα από την ελεγχόμενη κατανάλωση ορισμένων ουσιών των τροφίμων, ή

iii) υγιών βρεφών ή νηπίων.

Άρθρο 2

1. Τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχεία β) i) και β) ii) μπορούν να χαρακτηρίζονται ως «διαιτητικά» ή «δίαιτας».

2. Κατά την επισήμανση, την παρουσίαση και τη διαφήμιση τροφίμων για συνήθη κατανάλωση απαγορεύεται:

α) η χρησιμοποίηση των ενδείξεων «διαιτητικά» ή «δίαιτας», μόνων ή σε συνδυασμό με άλλες λέξεις, για τον προσδιορισμό των τροφίμων αυτών·

β) κάθε ένδειξη ή παρουσίαση που μπορεί να δημιουργήσει την εντύπωση ότι πρόκειται για κάποιο από τα προϊόντα που ορίζονται στο άρθρο 1.

3. Παρ' όλα αυτά, κατ' εφαρμογή διατάξεων που θεσπίζονται κατά τη διαδικασία του άρθρου 13, οσάκις τρόφιμα που προορίζονται για συνήθη διατροφή είναι κατάλληλα για ειδική διατροφή, είναι δυνατόν να επιτραπεί να φέρουν ένδειξη της ιδιότητας τους αυτής.

Οι ίδιες αυτές διατάξεις μπορούν να καθορίζουν τις λεπτομέρειες για την αναγραφή αυτής της ένδειξης.

Άρθρο 3

1. Η φύση ή η σύνθεση των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 πρέπει να είναι τέτοια ώστε τα προϊόντα αυτά να είναι κατάλληλα για την ειδική διατροφή για την οποία προορίζονται.

2. Εξαιρέσει των μετατροπών που έχουν υποστεί ώστε να ανταποκρίνονται στους προβλεπόμενους στο άρθρο 1 ορισμούς, τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 πρέπει επίσης να ανταποκρίνονται και στις διατάξεις αναγκαστικού δικαίου που ισχύουν για τα συνήθη τρόφιμα.

Άρθρο 4

1. Οι ειδικές διατάξεις, που ισχύουν για τις ομάδες τροφίμων ειδικής διατροφής οι οποίες αναγράφονται στο παράρτημα I, θεσπίζονται με ειδικές οδηγίες.

Οι οδηγίες αυτές μπορεί να περιλαμβάνουν ιδίως:

α) τις βασικές απαιτήσεις ως προς τη φύση ή τη σύνθεση των προϊόντων·

β) διατάξεις σχετικά με την ποιότητα των πρώτων υλών·

γ) τις υγειονομικές απαιτήσεις·

δ) τις επιτρεπόμενες μετατροπές κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 2·

ε) κατάλογο πρόσθετων·

στ) διατάξεις σχετικές με την επισήμανση, την παρουσίαση και τη διαφήμιση·

ζ) τους τρόπους δειγματοληψίας και τις μεθόδους ανάλυσης που απαιτούνται για να ελέγχεται η συμμόρφωση προς τις απαιτήσεις των ειδικών οδηγιών.

Οι ειδικές αυτές οδηγίες θεσπίζονται:

— από το Συμβούλιο σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 100 Α όσον αφορά το στοιχείο ε),

— σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 13 όσον αφορά τα άλλα σημεία.

Οι διατάξεις που ενδέχεται να έχουν επιπτώσεις στη δημόσια υγεία θεσπίζονται κατόπιν διαβουλεύσεως της επιστημονικής επιτροπής για την ανθρώπινη διατροφή που συνεστήθη με την απόφαση 74/234/ΕΟΚ (1).

2. Ένας κατάλογος ουσιών για ειδικό θρεπτικό σκοπό όπως είναι οι βιταμίνες, τα ανόργανα άλατα, τα αμινοξέα και άλλες ουσίες που προστίθενται στα τρόφιμα ειδικής διατροφής καθώς και τα κριτήρια καθαρότητας που εφαρμόζονται στις εν λόγω ουσίες και, ενδεχομένως, οι όροι χρησιμοποίησής τους θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 13.

Άρθρο 5

Με τη διαδικασία του άρθρου 13 μπορούν να οριστούν οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες στην επισήμανση, στην παρουσίαση και στη διαφήμιση μπορεί να αναφέρεται μια συγκεκριμένη δίαιτα ή μια κατηγορία ατόμων για την οποία προορίζεται ένα προϊόν που αναφέρεται στο άρθρο 1.

(1) ΕΕ αριθ. L 136 της 20. 5. 1974, σ. 1.

Άρθρο 6

1. Η επισήμανση ενός από τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 και ο τρόπος διενεργείας της, η παρουσίαση και η διαφήμισή του δεν πρέπει να του αποδίδουν ιδιότητες μέσου πρόληψης, θεραπευτικής αγωγής και ίασης ανθρώπινης νόσου ούτε να υπονοούν αυτές τις ιδιότητες.

Σε εξαιρετικές και σαφώς καθορισμένες περιπτώσεις είναι δυνατόν να προβλεφθούν παρεκκλίσεις από το πρώτο εδάφιο, με τη διαδικασία του άρθρου 13. Έως ότου ολοκληρωθεί η διαδικασία αυτή, οι εν λόγω παρεκκλίσεις επιτρέπεται να διατηρηθούν.

2. Η παράγραφος 1 δεν εμποδίζει την ανακοίνωση οιασδήποτε χρήσιμης πληροφορίας ή σύστασης απευθυνόμενης αποκλειστικά σε πρόσωπα ειδικευμένα στους τομείς της ιατρικής, της διαιτολογίας ή της φαρμακευτικής.

Άρθρο 7

1. Η οδηγία 79/112/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 18ης Δεκεμβρίου 1978 για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επισήμανση, την παρουσίαση και τη διαφήμισή τους [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 89/395/ΕΟΚ [2], εφαρμόζεται στα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζονται παρακάτω.

2. Η ονομασία υπό την οποία πωλείται ένα προϊόν πρέπει να συνοδεύεται από ένδειξη των ειδικών θρεπτικών χαρακτηριστικών του. Ωστόσο, στην περίπτωση των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχείο β) σημείο iii), η ένδειξη αυτή αντικαθίσταται με την ένδειξη του προορισμού τους.

3. Η επισήμανση προϊόντων, για τα οποία δεν έχει θεσπιστεί ειδική οδηγία σύμφωνα με το άρθρο 4, πρέπει επίσης να περιλαμβάνει:

α) τα ιδιαίτερα στοιχεία της ποιοτικής και ποσοτικής σύνθεσης ή την ειδική μέθοδο παρασκευής που δίνουν στο προϊόν τα ιδιαίτερα θρεπτικά χαρακτηριστικά του·

β) την παρεχόμενη θερμιδική αξία εκφρασμένη σε kJ ή kcal καθώς και την περιεκτικότητα σε υδατάνθρακες, πρωτεΐνες και λίπη ανά 100 g ή 100 ml του προϊόντος, όπως αυτό διατίθεται στο εμπόριο, και αναγόμενη στην ποσότητα που προτείνεται για κατανάλωση αν το προϊόν παρουσιάζεται με τέτοιο τρόπο.

Εντούτοις, αν η θερμιδική αξία είναι κατώτερη από 50 kJ (12 kcal) ανά 100 g ή 100 ml του διατιθέμενου στο εμπόριο προϊόντος, οι ανωτέρω ενδείξεις μπορούν να αντικατασταθούν είτε από την ένδειξη «θερμιδική αξία κάτω των 50 kJ (12 kcal) ανά 100 g» είτε από την ένδειξη «θερμιδική αξία κάτω των 50 kJ (12 kcal) ανά 100 ml».

4. Οι ιδιαίτερες απαιτήσεις ως προς την επισήμανση προϊόντων για τα οποία έχει εκδοθεί ειδική οδηγία καθορίζονται με την εν λόγω οδηγία.

Άρθρο 8

1. Τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 δεν είναι δυνατό να διατεθούν στο εμπόριο παρά μόνο προσυσκευασμένα και κατά τρόπο ώστε η συσκευασία να τα καλύπτει πλήρως.

2. Τα κράτη μέλη, ωστόσο, μπορούν να επιτρέπουν παρεκκλίσεις από τις διατάξεις αυτές για το λιανικό εμπόριο, με την προϋπόθεση ότι το προϊόν, κατά τη στιγμή της πώλησής του, θα συνοδεύεται από τις ενδείξεις που προβλέπονται στο άρθρο 7.

Άρθρο 9

Προκειμένου να υπόκεινται σε αποτελεσματικό επίσημο έλεγχο, στα τρόφιμα που προορίζονται για ειδική διατροφή και δεν περιλαμβάνονται σε μία από τις ομάδες που αναγράφονται στο παράρτημα I εφαρμόζονται οι παρακάτω ειδικές διατάξεις:

1. Κατά την πρώτη διάθετη στο εμπόριο ενός από τα ως άνω προϊόντα, ο παρασκευαστής ή, στην περίπτωση προϊόντος που παρασκευάζεται σε τρίτο κράτος, ο εισαγωγέας ενημερώνει την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο γίνεται η εμπορία, διαβιβάζοντας υπόδειγμα της επισήμανσης του εν λόγω προϊόντος.

2. Κατά την εν συνεχεία διάθεση στο εμπόριο του ίδιου προϊόντος σε άλλο κράτος μέλος, ο παρασκευαστής ή, ενδεχομένως, ο εισαγωγέας διαβιβάζει στην αρμόδια αρχή αυτού του κράτους την ίδια πληροφορία δηλώνοντας ταυτόχρονα προς ποιά αρχή έγινε η πρώτη κοινοποίηση.

3. Εάν παραστεί ανάγκη, η αρμόδια αρχή έχει το δικαίωμα να ζητήσει από τον παρασκευαστή ή, ενδεχομένως, τον εισαγωγέα να της υποβάλει επιστημονικές εργασίες και στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι το προϊόν ανταποκρίνεται στον ορισμό του άρθρου 1 παράγραφος 2 καθώς και τα στοιχεία τα αναφερόμενα στο άρθρο 7 παράγραφος 3 στοιχείο α). Εφόσον τα στοιχεία αυτά έχουν δημοσιευτεί σε έντυπο που μπορεί εύκολα να τεθεί στη διάθεση της αρχής, αρκεί απλή παραπομπή στο εν λόγω δημοσίευμα.

4. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή ποιες είναι οι αρμόδιες κατά την έννοια του παρόντος άρθρου αρχές και της παρέχουν οποιαδήποτε άλλη σχετική πληροφορία.

Η Επιτροπή δημοσιεύει τις πληροφορίες αυτές στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Λεπτομέρειες εφαρμογής της παρούσας παραγράφου μπορούν να θεσπιστούν σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 13.

5. Μετά την παρέλευση τετραετούς προθεσμίας από την ημερομηνία κοινοποίησης της παρούσας οδηγίας, η Επιτροπή διαβιβάζει στο Συμβούλιο έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, συνοδευόμενη, ενδεχομένως, από κάθε προσήκουσα πρόταση.

[1] ΕΕ αριθ. L 33 της 8. 2. 1979, σ. 1.
[2] Βλέπε σ. 17 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

Άρθρο 10

1. Δεν επιτρέπεται στα κράτη μέλη να απαγορεύουν ή να εμποδίζουν το εμπόριο των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 και είναι σύμφωνα προς την παρούσα οδηγία και, ενδεχομένως, τις οδηγίες που εκδίδονται κατ' εφαρμογή της, για λόγους που αφορούν τη σύνθεση, τα χαρακτηριστικά παρασκευής, παρουσίασης ή την επισήμανση των προϊόντων αυτών.

2. Η παράγραφος 1 δεν θίγει τις ισχύουσες εθνικές διατάξεις εφόσον δεν έχουν εκδοθεί ειδικές διατάξεις κατ' εφαρμογήν της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 11

1. Αν ένα κράτος μέλος διαπιστώσει, βάσει τεκμηριωμένης αιτιολογίας, ότι κάποιο τρόφιμο που προορίζεται για ειδική διατροφή και δεν ανήκει σε μία από τις ομάδες που αναγράφονται στο παράρτημα I, δεν ανταποκρίνεται στον ορισμό του άρθρου 1 παράγραφος 2 ή θέτει σε κίνδυνο την ανθρώπινη υγεία, παρόλον ότι κυκλοφορεί ελεύθερα σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη, το εν λόγω κράτος μέλος μπορεί να αναστείλει προσωρινά ή να περιορίσει την εμπορία του προϊόντος αυτού στην επικράτειά του. Ενημερώνει αμέσως την Επιτροπή και τα άλλα κράτη μέλη διευκρινίζοντας τους λόγους για τους οποίους έλαβε την απόφαση αυτή.

2. Η Επιτροπή εξετάζει το ταχύτερο δυνατό τους λόγους που επικαλείται το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος και διαβουλεύεται με τα κράτη μέλη στα πλαίσια της μόνιμης επιτροπής τροφίμων. Κατόπιν διατυπώνει αμελλητί τη γνώμη της και λαμβάνει τα ενδεδειγμένα μέτρα.

3. Αν η Επιτροπή κρίνει ότι το εθνικό μέτρο πρέπει να καταργηθεί ή να τροποποιηθεί, κινεί τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 13 για τη λήψη των προσηκόντων μέτρων.

Άρθρο 12

1. Αν ένα κράτος μέλος διαπιστώσει, βάσει τεκμηριωμένης αιτιολογίας όπου λαμβάνονται υπόψη νέα στοιχεία ή νέα εκτίμηση υφισταμένων στοιχείων που έχουν προκύψει μετά την έκδοση μιας από τις ειδικές οδηγίες, ότι η χρήση ενός τροφίμου που προορίζεται για ειδική διατροφή θέτει σε κίνδυνο την ανθρώπινη υγεία έστω και αν είναι σύμφωνο προς τις διατάξεις της εν λόγω ειδικής οδηγίας, αυτό το κράτος μέλος μπορεί να αναστείλει ή να περιορίσει προσωρινά την εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων. Ενημερώνει αμέσως σχετικά τα άλλα κράτη μέλη και την Επιτροπή διευκρινίζοντας τους λόγους για τους οποίους έλαβε την απόφαση αυτή.

2. Η Επιτροπή εξετάζει το συντομότερο δυνατό τους λόγους που επικαλείται το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος και προβαίνει σε διαβουλεύσεις με τα κράτη μέλη στα πλαίσια της μόνιμης επιτροπής τροφίμων· κατόπιν διατυπώνει αμελλητί τη γνώμη της και λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα.

3. Αν η Επιτροπή θεωρεί ότι απαιτούνται τροποποιήσεις της παρούσας οδηγίας ή/και των ειδικών οδηγιών προκειμένου να αρθούν οι δυσκολίες που αναφέρει η παράγραφος 1 και να εξασφαλισθεί η προστασία της ανθρώπινης υγείας, κινεί τη διαδικασία που ορίζει το άρθρο 13 για τη θέσπιση των τροποποιήσεων αυτών. Στην περίπτωση αυτή το κράτος μέλος που έχει λάβει μέτρα διασφάλισης μπορεί να τα διατηρήσει έως ότου θεσπιστούν οι τροποποιήσεις.

Άρθρο 13

Σε περίπτωση αναφοράς στη διαδικασία του παρόντος άρθρου, η μόνιμη επιτροπή τροφίμων, εφεξής αποκαλούμενη «επιτροπή», συγκαλείται από τον πρόεδρό της είτε με δική του πρωτοβουλία είτε με αίτηση αντιπροσώπου ενός κράτους μέλους.

Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην εν λόγω επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρόκειται να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό μέσα σε προθεσμία που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Αποφασίζει με την ειδική πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο βάσει πρότασης της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην επιτροπή, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

Η Επιτροπή θεσπίζει τα σχεδιαζόμενα μέτρα όταν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής.

Όταν τα σχεδιαζόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής, ή ελλείψει γνώμης, η Επιτροπή υποβάλλει χωρίς καθυστέρηση στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Εάν το Συμβούλιο δεν αποφασίσει εντός της προθεσμίας τριών μηνών από την ημερομηνία υποβολής της πρότασης, τα προτεινόμενο μέτρα θεσπίζονται από την Επιτροπή.

Άρθρο 14

Η οδηγία 77/94/ΕΟΚ καταργείται.

Οι αναφορές στην καταργηθείσα οδηγία θεωρούνται ότι γίνονται στην παρούσα οδηγία και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας που αναφέρεται στο παράρτημα II.

Άρθρο 15

1. Τα κράτη μέλη τροποποιούν τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις τους ώστε:

— να επιτρέπεται το εμπόριο των προϊόντων που ανταποκρίνονται στην παρούσα οδηγία από τις 16 Μαΐου 1990.

— να απαγορεύεται το εμπόριο των προϊόντων που δεν ανταποκρίνονται στην παρούσα οδηγία από τις 16 Μαΐου 1991.

Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

2. Η παράγραφος 1 δεν θίγει τις εθνικές διατάξεις οι οποίες, εφόσον δεν έχουν εδκοθεί οι οδηγίες που αναφέρει το άρθρο 4, διέπουν ορισμένες ομάδες τροφίμων που προορίζονται για ειδική διατροφή.

Άρθρο 16

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 3 Μαΐου 1989.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

P. SOLBES

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Ομάδες τροφίμων ειδικής διατροφής, για τις οποίες θα θεσπιστούν ειδικές διατάξεις μέσω ειδικών οδηγιών (1)

1. Παρασκευάσματα για βρέφη
2. Γάλα για μετά τον απογαλακτισμό και άλλα τρόφιμα της δεύτερης ηλικίας
3. Τροφές για βρέφη
4. Τρόφιμα μικρής ή μειωμένης θερμιδικής αξίας που προορίζονται για τον έλεγχο του βάρους
5. Διαιτητικά τρόφιμα ειδικών ιατρικών χρήσεων
6. Τρόφιμα με μικρή περιεκτικότητα σε νάτριο, συμπεριλαμβανομένων και των διαιτητικών υποκαταστάτων του άλατος, με μικρή περιεκτικότητα σε νάτριο ή χωρίς νάτριο
7. Τρόφιμα χωρίς γλουτένη
8. Τρόφιμα για την καταβολή έντονης μυϊκής προσπάθειας, ιδίως για τους αθλητές
9. Τρόφιμα για πρόσωπα που πάσχουν από διαταραχές του μεταβολισμού των σακχάρων (διαβητικοί)

(1) Εννοείται ότι η οδηγία δεν ισχύει για τα προϊόντα που ήδη κυκλοφορούν στο εμπόριο κατά την έκδοσή της.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ

Οδηγία 77/94/ΕΟΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 1 παράγραφος 1	Άρθρο 1 παράγραφος 1
Άρθρο 1 παράγραφος 2	Άρθρο 2 παράγραφος 2
Άρθρο 1 παράγραφος 3	—
Άρθρο 2 παράγραφος 1	Άρθρο 3 παράγραφος 1
Άρθρο 2 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 2 παράγραφος 1
Άρθρο 2 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο	—
Άρθρο 2 παράγραφος 3	Άρθρο 2 παράγραφος 2
Άρθρο 2 παράγραφος 4	Άρθρο 2 παράγραφος 3
Άρθρο 3	Άρθρο 3 παράγραφος 2
—	Άρθρο 4
Άρθρο 4 παράγραφος 1	Άρθρο 6 παράγραφος 1
Άρθρο 4 παράγραφος 2	Άρθρο 5
Άρθρο 4 παράγραφος 3	Άρθρο 6 παράγραφος 2
Άρθρο 5 παράγραφος 1	Άρθρο 7 παράγραφος 1
Άρθρο 5 παράγραφος 2 στοιχείο α)	Άρθρο 7 παράγραφος 2
Άρθρο 5 παράγραφος 2 στοιχεία β) και γ)	Άρθρο 7 παράγραφος 3 στοιχείο α) και β)
Άρθρο 5 παράγραφος 2 στοιχείο δ)	—
Άρθρο 5 παράγραφος 2 στοιχείο ε)	Άρθρο 7 παράγραφος 4
Άρθρο 5 παράγραφος 3	—
Άρθρο 6	Άρθρο 8
—	Άρθρο 9
Άρθρο 7 παράγραφος 1	Άρθρο 10 παράγραφος 1
—	Άρθρο 10 παράγραφος 2
Άρθρο 7 παράγραφος 2	—
Άρθρο 8	—
—	Άρθρο 11
—	Άρθρο 12
Άρθρο 9	Άρθρο 13
Άρθρο 10	—
Άρθρο 11	—
—	Άρθρο 14
Άρθρο 12	Άρθρο 15
Άρθρο 13	Άρθρο 16
—	Παράρτημα I